

VÔ VI QUY NGUYÊN

Từ Minh Đạt - Châu Nhật Tân

Thi Tập:

*Đạo
Trong
Đời*

TẠP CHÍ QUY NGUYÊN PHÁT HÀNH NĂM 2000

LỜI GIỚI THIỆU

Những dòng thơ đạo của Thầy Từ Minh Đạt, những lời thơ đời của ông Châu Nhật Tân, tưởng rằng là hai nhưng lại là một để ta thấy trong đời luôn có đạo và đạo thì luôn tìm thấy trong cuộc đời.

*Ta mở lòng ta một rừng hoa,
Tặng em, tặng khắp cõi Ta Bà.
Cho hương thơm tỏa cùng trời đất,
Đẹp mãi hồn em, có tình ta.
Ta đến cho đời vạn niềm vui,
Cho em tươi mãi những nụ cười.
Cho người vô lối tìm ánh sáng,
Cho kẻ lạc loài trở lại quê.*

hay:

*Em là con chim nhỏ,
Đứng trên cành bơ vơ.
Ta ôm em vào dạ,
Cho hương tình nên thơ.*

Để rồi khi “hương tình nên thơ” thì:

*Đôi ta giữa cuộc bể dâu
Thương em ta bắt nhịp cầu em qua
Đi em! Ra cõi Ta Bà
Bình tâm bước vững, bên ta là mình.*

Tình yêu thật đẹp khi tình yêu có đạo, tình quê thật đẹp khi tình quê có đạo. Lòng người thật đẹp, tình đời thật đẹp, tất cả thật là đẹp khi tất cả cùng mang, tất cả cùng có đạo. Ôi, hạnh phúc biết bao khi con người thương nhau bằng cái chân thật nhất của tình người!

Chỉ cần có đạo, chỉ cần bấy nhiêu đó thôi thì đời này sẽ là thiên đường mà ta không cần tìm nơi đâu xa cả.

*Tôi thương, thương đất nước mình
Thương đường sỏi đá, thương mình chân không!*

Hay:

*Tôi yêu, yêu cả ê chề,
Thương manh áo rách, lê thê khắp nhà!*

Con đường sỏi đá cũng thương, mình chân trần không dép cũng thương. Mình giàu cũng thương nhưng mình nghèo cũng thương mà không có chi ngăn cản cả. Thương cái đáng thương, cũng thương cái đáng ghét. Thương cái hạnh phúc thì cũng thương được cái ê chề. Thật dễ thương mình, thật dễ thương người bởi vì trong lòng có đạo và người thương người thật là dễ, không cần một điều kiện gì xa xôi khó nhọc chi cả. Chỉ cần có Đạo trong Đời.

Đọc Đạo trong Đời để ta cảm nhận được cái tình thương gia đình, thương người, thương đời một cách thật tự nhiên, chân thật của tác giả. Tình thương này không cần phải cầu kỳ, gượng ép chi

cả mà ai cũng có thể làm được và rất vui để làm được.

Thật là cảm động khi đọc những vần thơ của một người con xa xứ mơ về ngày đoàn tụ thật xa vời với gia đình:

*Khi con về, ba mẹ có nhận ra ?
Tóc hoa râu, lắt phất buổi về già
Mất nửa hồn, con mang về nắng hạ
Còn nửa hồn, con gọi đời nở hoa.*

Tác giả không biết lúc nào sẽ được trở về với mái ấm gia đình nhưng lòng của tác giả luôn tự nhủ rằng sẽ mang tặng cho mọi người cuộc đời sẽ nở đầy hoa.

Đạo trong Đời, một cái tình yêu tự nhiên như thế ấy.

*Cuộc đời tựa thể chiêm bao
Bỏ đi người hỏi, dìu nhau mà về
Về đây sẽ hết ê chề
Vô Vi là Đạo, Quy Nguyên là nhà
Tình ta là khối chan hòa
Ngàn năm không dứt trên tòa Liên Hoa.*

Đại Hùng Linh Điện, ngày 27 tháng 3 năm 2000
Ban Biên Tập Tạp Chí Quy Nguyên

Chờ Người

*Người bước xa đi, có về không?
Cầm sào tôi đợi khách sang sông
Mặc gió, mưa gào, tôi vẫn đứng
Vẫn cố tìm nhau chốn bèo bọt.*

*Bèo bọt chốn ấy phủ đầy sương
Tôi chờ, tôi ngóng dạ vương vương
Đợi người, tôi đợi từ muôn kiếp
Tìm nhau, tôi kiếm mọi nẻo đường*

*Đường về nơi cũ hãy còn xa
Kịp bước chân vang hướng về nhà
Người hỡi cùng ta mà trở lại
Bụi trần mờ mịt sẽ dần qua.*

27 tháng 5 năm 1999

Từ Minh Đạt

CẢM TỪ THƠ CHỜ NGƯỜI CỦA ĐỨC THẦY TỪ MINH ĐẠT

Vội vã tôi về Người biết không?
Kẻo lỡ chuyến đò khách sang sông
Mặc cho mưa bão tôi vẫn bước
Chí quyết gặp nhau chốn cửa Không!
Bềnh bồng một chiếc thuyền nho nhỏ
Cầm sào chờ khách đưa sang sông
Đợi người, người đợi lòng không nản
Hỡi khách muôn phương có biết không?

Đường về (Nguyên Bồn) hãy còn xa
Kịp bước theo chơn Đức Đầu Đà
Người hỡi cố lên đừng chùng bước
Quảng đường trâu ngựa rồi sẽ qua!

Từ Thiện Khanh

VỀ QUÊ CŨ

*Nổi trôi danh sắc có hoàn không
Đắm chìm sanh tử giữa dòng sông
Đâu đây tiếng gọi phong trần khách
Kịp bước lìa xa chốn bèo bồng!*

*Bèo bồng quay gót sớm tinh sương
Phủi sạch bụi trần muôn kiếp vương
Vô Vi hạnh ngộ lìa tâm ý
Thấp sáng Quy Nguyên vạn nẻo đường!*

*Đường về quê cũ đâu ngại xa
Dắt dìu lữ khách trở về nhà
Tâm Pháp Thầy trao hằng quán chiếu
Trở ngại muôn trùng sẽ vượt qua!*

Từ Tâm Thiện Hóa

Cảm tác từ bài thơ “chờ người”
của Đức Thầy Từ Minh Đạt đăng trong số 70.

Tôi Thương

Tôi thương đất nước Việt Nam
Thương con sông rộng, thương hàng dừa cao
Tôi yêu đồng lúa xôn xao
Yêu câu mái đẩy nân nao đưa tình
Tôi thương, thương đất nước mình
Thương đường sỏi đá, thương mình chân không
Tôi thương, thương nước sông Hồng
Thương dòng sông Cửu, thương lòng người quê
Tôi yêu, yêu cả ê chề
Thương manh áo rách, lê thê khắp nhà
Tôi thương cả bức tranh gà
Thức ăn mộng tưởng làm nhà xôn xao
Cuộc đời tựa giấc chiêm bao
Bỏ đi người hỡi, theo nhau mà về
Thuyền tôi đã đến cận kề
Ơi, người quân tử, hãy về cùng tôi!

Châu Nhật Tân
1995

TÔI THƯƠNG

Họa vận bài Tôi Thương của
Châu Nhật Tân

*Tôi thương tất cả muôn loài
Thương đời mến đạo với lòng vị tha.
Tôi thương cùng khắp bao la
Thương câu khiêm tốn, thương lời thánh nhân.
Tôi thương các bậc tha nhân
Thương người hiền đức, thương người dân quê.
Tôi thương tất cả không chê
Thương người bần sĩ, thương câu hữu tình.*

Từ Thiện Khanh

Một Năm Ngày Cưới

Một năm kỷ niệm đời ta
Trăm năm vẫn thế, duyên này trời ban
Ngàn năm bên thiếp có chàng
Tình ta vẫn vậy đến ngàn đời sau
Đôi ta giữa cuộc bể dâu
Thương em ta bắt nhịp cầu em qua
Đi em! Ra cỏi Ta Bà
Bình tâm bước vững, bên ta là mình.

31 tháng 5 năm 1999
Tặng Bibi
Châu Nhật Tân

CHỈ LÀM TRÒN LÀ ĐỦ

Tôi nghĩ tôi sẽ vui
Khi tôi về bên ấy
Tôi nghĩ tôi chẳng buồn
Vì tôi tròn bên đây

Tôi nghĩ tôi sẽ vui
Khi tôi về muôn chốn
Tôi nghĩ chắc không buồn
Khi một mình nơi đây

Đi đâu hay về đâu?
Chỉ thân này là đủ
Đi đâu cũng không buồn
Vì tôi tròn muôn nơi

Nơi đây chẳng có nhà
Nơi kia cũng vậy thôi
Nơi này, không người tưởng
Nơi nọ, chẳng người thương

Đi đâu cũng vậy thôi
Tôi làm tròn là đủ
Một miếng bánh đỡ lòng
Tiếng chim hót làm vui

Không tiếng chim cũng vậy
Không tiếng hát chẳng sao
Một mình tôi cũng đủ
Đất trời, cũng là nhau

Tôi làm, tôi vẫn làm
Mồ hôi, rơi đều đặn
Lấy muôn phương là nhà
Bạn tôi đây trời cao

Ôi! Người bạn của tôi
Nơi nào, người cũng cạnh
Người không cấm tôi cười
Người không ngừng tôi vui

Bước chân tôi lang thang
Chỉ làm tròn là đủ
Bốn biển đâu cũng nhà
Đi! Về! Cũng vậy thôi.

14 tháng 2 năm 2000
Châu Nhật Tân

Cho nhau, cho một tính mười,
Cho nhau mà tính lỗ lòi được sao?
Cho nhau nào ở sự trao,
Nào ở đồ dùng hay nào cách cho.
Cho nhau, cho ở tâm cho,
Lòng ai hạn hẹp, đem cho làm gì?
Ta mơ, chẳng phải cầu kỳ,
Cuộc đời luôn đẹp chỉ vì tâm cho.

Sept. 20, 1999
Châu Nhật Tân

XIN GIÓ NGỪNG BAY

Mùa đông đến gió heo may thổi,
Gió lạnh lùa qua những phố điu hiu
Ta ngồi trên đá xiêu xiêu,
Lặng nhìn gió đến chợ chiều gần tan.

Ta bước đến, bên hàng phố vắng,
Để thăm xem, hàng quán có tàn?
Chỉ vì gió lạnh mùa đông,
Hay vì thiếu vắng, cái lòng người mua?

Gió Đông vẫn đi qua, đi lại.
Chẳng chịu tàn để phố nhóm thêu đêm.
Tôi quỳ im lặng bên thềm,
Tôi xin gió lạnh, đừng làm chợ tan.
Tôi nghèo chẳng đến mua hàng,
Tôi vui vì cảnh đêm tàn có nhau.

12 tháng 11 năm 1999
Từ Minh Đạt

ĐẠO PHÁP VÀ CON NGƯỜI

Đây tiếng hát ngàn năm
Đã được cất từ bao ngàn thế hệ
Từ cơm áo, đến tự do, no ấm
Và tình người xen lẫn cảnh đoàn viên
Đạo pháp ta đó!
Như mặt trời vừa mới mọc
Như món quà ngon,
Như vị ngọt kẹo đường
Đã cho đi, cho những tình thương
Cho tất cả và cho đi tất cả
Anh đã mất, thì đây, anh sẽ thấy
Chị quên về, thì nọ, ngõ tìm ra
Em đã khóc, thì này, quà dịu ngọt
Bà quên cười, thì đạo dẫn đường vui
Đạo pháp ta đó!
Và đã được ngân nga như thế đó
Là con thuyền dẫn độ, vượt sông mê
Như làn hơi tiếp sức khắp người người
Đứng vụt dậy, bước qua bao khổ ải.

Canoga Park, 22 tháng 11 năm 1988
Châu Nhật Tân

Họa theo bài

Đạo Pháp và con người

Con đường ta đi cỏ hoa rải lối,
Huynh dắt em đi vào Pháp Đạo Vô Vi.
Như mặt trời ban mai
Rực rỡ tia nắng vàng
Rải nhẹ trên đồng nội quê hương xưa tan màn
đêm.
Người Ơi!
Người có biết rằng ta mong người về.
Về đây! Về với Pháp nhiệm màu
Từng vòng tay thân thương, bao nhiêu triu mến
Hãy quên đi! Quên đi nhọc nhằn
Hãy quên đi! Quên đi phiền muộn
Mà vui với ánh đạo màu.
Ta đem tình thương ban rải muôn nơi
Cho người, người được an vui
Đời tròn - Đạo hiện - Pháp ứng vô biên.
Người ơi! Người có biết?
Đây là món quà ngon,
Sư Huynh cho tất cả tình thương.
Tình thương chúng sanh
Ta gọi người từ Á sang Âu
Ta xoa dịu những hồn xa lắm lỡ thương đau
Đưa nhau đi về,
Về với Vô Vi Quy Nguyên

Này anh!
Anh đã mất từ tâm trong cuộc đời
Thì đây anh sẽ thấy trên con đường Đạo
Còn em!
Xin em thôi khóc đây có quà dịu ngọt
Bà tươi cười vì có Đạo dẫn đường vui
Ta đi đi đến bờ bến giác
Nơi ấy có Cha chờ đàn con thân yêu.

Từ Thiện Tâm Khai
(Họa bài “Đạo Pháp và Con Người”)

TÌNH BẰNG...

Tình bằng có chiếc thuyền con
Khen người khéo giữ, giữa cơn bão đời
Thuyền con lướt nhẹ giữa trời
Khen người khéo lái giữa đời hỗn mê!

Tình bằng có chiếc thuyền nan
Chở người lữ khách lang thang trở về
Về đi quên những nỗi nề
Quên trời gió bụi, lê thê nhọc nhằn!

Châu Nhật Tân

TUÔNG TUÔNG

Khi con về, ba mẹ có nhận ra ?
Tóc hoa râu, lắt phất buổi về già
Mắt nửa hồn, con mang về nắng hạ
Còn nửa hồn, con gọi đời nở hoa.

Khi con về, nội ngoại có nhớ không?
Vấn dấp xưa, cao ồm đứng giữa trời
Tay hiền hòa, ôm ông bà vào dạ
Tay nhẹ nhàng, ngăn nhẹ gió mùa đông

Khi tôi về, gọi anh hay gọi em
Cất tiếng vang, tôi gọi lúc bên thềm
Cả mọi người lặng im rồi ùa đến
Ôi cuộc đời, từ già nổi buồn tênh!

Reseda 12 tháng 2 năm 1987
Châu Nhật Tân

THUYỀN RỜI BẾN

Thuyền rời bến, người đi đã bao ngày
Chẳng buồn lời và bước chẳng dừng chân
Người bỏ lại sau lưng dòng nước mắt
Và tiếng lòng thổn thức gọi “Người ơi!”

Chiều từ già, màn đêm đến ngập trời
Gió lặng dần, lay nhẹ những hàng cây
Trời không mưa nhưng lệ buồn rơi mãi
Gió đã dừng nhưng bão giữa lòng tôi.

Nhớ về ngày ba đi
Tháng 12 năm 1994
Châu Nhật Tân

CHA TÔI

Cha tôi cất tiếng dịu dàng
Dạy đàn con trẻ học ngoan làm người
Làm người cho đáng làm người
Mang về thế giới một trời xanh tươi
Cha tôi cất giọng tươi cười
Khen đàn con biết thương người, thương quê
Thương ai hát khúc đề mê
Nhấn người xa xứ nhớ về nước non
Cha tôi cất tiếng nỉ non
Dạy con liêm sĩ, sống tròn đạo nhân
Đâu đây tiếng nói ân cần
Mang điều nhân nghĩa, hành trang vào đời
Cha tôi cất giọng bồi hồi
Mong con khôn lớn thương người như ta
Khi giàu chớ tỏ kiêu sa
Khinh người bần khổ, bước sa đường tà
Cha tôi niệm tiếng Di Đà
Làm thơm khắp cả dãy nhà ba gian
Cho con trong giấc nhẹ nhàng
Mộng mơ thật đẹp, một hoa sen vàng

8 tháng 11 năm 1997

Châu Nhật Tân

TA ĐỢI CON VỀ

*Ta đợi con về suốt buổi mai
Suốt năm, suốt tháng, suốt đêm dài
Nhưng bóng đàn con nào thấy mặt
Bóng đêm mù mịt cứ dần bay.*

*Ta đợi con về, đêm lại đêm
Dõi mắt nhìn nơi chốn lênh bênh
Cất tiếng gọi con vang cõi lự
Xé đi ám chương, phá màn đêm.*

*Ta vẫn còn đây, ta đợi con
Mặc gió mưa gào, ta đợi con
Mưa giông bão tố, ta còn đó
Nắng hạ, đêm hàn, ta đợi con!*

Tượng cha đợi con về
trước cổng chính của
Đại Hùng Linh Điện.
Ngày 29 tháng 9 năm 1998
Từ Minh Đạt

ĐỆ TỬ VÔ VI QUY NGUYÊN

Dưới trời lạnh nhưng lòng ta không lạnh,
Vẫn lặng yên như những bức tượng đồng.
Yêu Đạo Pháp, ta cầu cho Đạo Pháp,
Vì chúng sinh, ta độ khắp quần sinh.

Nẻo đường thênh thang,
ta nhịp nhàng chân bước,
Dầu mênh mông ta vẫn đến cuối chân trời.
Cõi Ta Bà, ta dẫm ngược, dẫm xuôi,
Dẫm đôi chân mạnh,
ta lên đường hoằng hóa.

Trời mở lối,
buông muôn ngàn nắng ấm,
Đất mở lòng,
nâng những bước hoằng khai.
Ta cùng ta đi cho hết đường dài,
Lòng luôn vững khi Đông về giá lạnh.

Đại Hùng Linh Điện ngày 14 tháng 12 năm 1998
Từ Minh Đạt

Học lại chữ tu!

Tưởng rằng đã đến non Đoài,
Ai dè chột dạ lại hoàn trần gian.
Đàn kêu tích tịch tình tang,
Bồi hồi lại muốn tìm sang non Đoài.
Tây Phương Cực Lạc trải dài
Không tu mà lại một hai đời về
Phật Trời đâu phải chuyện hề
Phật Trời đâu phải về về lên lên
Phật Trời đâu có hớ hênh
Phật Trời nào phải lênh bênh điên khùng
Phật Trời không dạy chuyện khùng
Phật Trời không nói a tòng, a dua
Đạo Phật nào bán? Nào mua?
Nào dọa người phạm? Hay hùa thế nhân?
Phật Trời đâu có lòng sân
Phật Trời đâu có để tâm oán người
Phật Trời đâu phải chuyện cười
Phật Trời đâu một, nói mười được sao?
Phật Trời đâu có tào lao
Nói lười hai đàng, nói xảo, bày ngu.
Khi thương thì nói mình tu
Khi ghét thì nói kẻ thù nghìn năm
Phật Trời nào nói xa xăm
Nói chuyện kiếp trước, muôn năm, muôn đời
Phật nào nói chuyện ông Trời
Trên cả ông Trời cả khối Trời Cha
Còn hơn trên cả Trời Cha
Hàng loạt Trời Già, cha của Trời Cha
Ngồi nghe ba chuyện Ta Bà
Cứ tưởng nhiệm màu lại hóa mình ngu
Đi lại, học lại chữ Tu!

Từ Minh Đạt

Tiếng khóc của chú Lành

Hôm nay bạn đạo về.
Chú một mình ngồi khóc
Trong tâm chú nghĩ gì ?
Không một lời chú thốt.

Một năm Đại Điện thành,
Một năm bao sóng gió.
Một năm Đại Điện thành,
Ôi! Đôi dòng lệ rơi.

Những đứa con của Phật,
Đi những bước tiên phong.
Bên nhau nơi Đại Điện,
Sao lòng ta nát tan.

Mái nhà của chúng sanh,
Ôi, nhọc nhằn thế đó!
Bên hạnh phúc loài người,
Là cõi lòng ta đau.

Rằm tháng 7 năm 1999
Kỷ niệm 1 năm thành lập Đại Hùng Linh Điện
Châu Nhật Tân

Ta dẫn người đi

*Ta dẫn người đi giữa phong ba
Lướt ngang qua đợt sóng Ta Bà
Đưa người về lại tâm yên lặng
Giữ sạch bụi trần, bước cùng ta!*

*Ta dẫn người xa nẻo nhân gian
Xa đời đầy mộng, thức muộn màng
Xa vòng sinh tử, xa nhân quả
Về lại nơi xưa, chốn Đạo Vàng!*

*Ta dẫn người đi hết đoạn dài
Vượt ngàn khổ ải tới Thiên Thai
Gạt hết bên tai niềm trần cảnh
Người hãy cầm đi, đóa liên đài!*

Từ Minh Đạt

Thân tặng Pháp Hữu Lê Trí Chính

Lời chúc cho những người Thương

*Tôi muốn gửi muôn vàn lời thăm hỏi
Người mong gì khi năm mới dần sang
Cây ngập hoa hay lúa chín đầy đồng
Trên đồng lúc nhịp nhàn bao tiếng hát*

*Những người thương ơi!
Người có muốn mang theo muôn lời chúc
Chúc mọi người, mọi giới thầy đều vui
chúc những ai giọt vắn với than dài
Ngưng lệ nhỏ và buông bao lời hát*

*Những người thương ơi!
Ơi, những người thương ơi!
Ta đã chúc, chúc cho người nhiều lắm
Chúc từ khi năm cũ lẫn năm kia
Từ quê hương sang đến tận bên này
Và chúc cả đầu năm chưa buồn đến*

22 tháng 11 năm 1988
Châu nhật Tân

MƯA RƠI

Chiều nay lát phát mưa rơi
Mưa tuông thấm ướt vai người tha hương
Mưa mang ngàn nỗi vấn vương
Mang về ta nhé, tình thương xa rồi
Cho ta thấy lại phương trời
Trong căn nhà cũ, mưa ơi.... bỗng về.

Nhớ ngày ba hồi vị tháng 12 năm 1994
Châu Nhật Tân

Tiếng khóc trong đêm trắng

Tiếng ai than thở nỉ non
Mắt ai đầm lệ mỗi mòn trông ai
Ai than ai khóc vì ai
Hận tình thác xuống tuyền đài chưa tan
Nhớ gì một cuộc tình tàn
Nhớ chi lời hứa ngàn năm thương hoài
Người thương, thì nhớ nhau hoài
Người quên, nào có đoái hoài đến ai
Ai buồn, ai khóc mặc ai
Ai sầu, ai tủi, riêng ai quên rồi
Người quên thì bước trên đời
Người sầu thì ngược lên trời trông trăng
Trăng ơi! Hãy nhắc cho chàng
Trong lòng giếng lạnh em hằng chờ nhau
Cuộc đời tựa thể chiêm bao
Bỏ đi người hỡi! Dìu nhau mà về
Về đây sẽ hết ê chề
Vô Vi là Đạo, Quy Nguyên là nhà
Tình ta là khối chan hòa
Ngàn năm không dứt trên tòa Liên Hoa!

*(Tặng cho một âm phần đang ngời ôm mặt khóc
vào một đêm trắng trước Đại Hùng Linh Điện,
tháng 2 năm 2000)*

MỤC LỤC

- 1 Lời giới thiệu
- 2 Chờ người
- 3 Cảm từ thơ “Chờ Người” của Thầy Từ Minh Đạt - Từ Thiện Khanh
- 4 Về quê cũ - Cảm tác từ bài thơ “Chờ người” - Từ Tâm Thiện Hóa
- 5 Tôi thương
- 6 Họa vận bài “Tôi Thương”
Từ Thiện Khanh
- 7 Một năm ngày cưới
- 8 Chỉ làm tròn là đủ
- 9 Cho nhau
- 10 Xin gió ngừng bay
- 11 Đạo Pháp và con người
- 12 Họa bài “Đạo Pháp và con người”:
Đường hoa theo bước chân Thầy -
Từ Thiện Tâm Khai
- 13 Tình bằng
- 14 Tưởng tượng
- 15 Thuyền rời bến
- 16 Cha tôi
- 17 Ta đợi con về
- 18 Đệ tử Vô Vi Quy Nguyên
- 19 Học lại chữ tu
- 20 Tiếng khóc của chú Lành
- 21 Ta dẫn người đi
- 22 Lời chúc cho những người thương

- 23 Mưa rơi
24 Tiếng khóc đêm trăng

PHÁT HÀNH KỶ NIỆM

ĐẠI LỄ KHÁNH ĐÀN

CỦA

ĐỨC PHÁP CHỦ

Mồng 5 Tháng 3 năm Canh Thìn
Nhằm ngày 9 tháng 4 năm 2000